

[Jørgen Estrup]

sådan ordning ville vi være meget villige til at gå ind i fra radikal side.

Til slut skal jeg blot samle et par enkelte ting op fra debatten. Både hr. Kaj Poulsen og hr. Ejner Larsen – og jeg tror også, det gjaldt hr. Ole Henriksen – var meget inde på spørgsmålet: Hvad nu med de forbrugere, som kommer så galt af sted, fordi de risikerer indirekte at støtte politiske partier, hvis de køber deres tomater i den gale grønthandel?

Der er stor forskel på det spørgsmål, vi diskuterer her, og så grønhandlersituationen eller frisørsituationen, som jeg tror hr. Kaj Poulsen mindes fra sidste debat, nemlig den, at man uden problemer kan skifte. Man er ikke bundet til en bestemt grønthandler, man kan finde den grønthandler, man har lyst til. Og så er der yderligere den forskel, at jeg ikke har hørt grønthandleren tage sine kunder til indtægt for bestemte politiske synspunkter. Jeg ved i øvrigt heller ikke, om grønhandlere er ensidigt knyttet til noget bestemt parti. Men det vigtigste er, at man ikke tager kunderne til indtægt, og at man er frit stillet. Det er jo det, hele debatten starter med. Som medlem af en organisation kan man ikke melde sig ud uden at miste noget i relation til sine erhvervsinteresser. Man kan sagtens skifte grønthandler uden at miste noget som helst. Oven i købet kan man måske få tilfredsstillelse ved en gang imellem at skifte grønthandler.

Jeg vil slutte med at sige tak til fru Pia Kjærsgaard, der som den eneste, tror jeg, jeg støttede forslaget helhertet, og det er da i hvert fald noget, som vi bør bemærke. Der findes altså sager, hvor Fremskridtspartiet og Det Radikale Venstre kan arbejde sammen. Det er noget, som måske nærmest har karakter af undtagelsen, men fra radikal side er vi ikke bange for at bruge de stemmer, der ligger i det. De er lidt få i øjeblikket til at komme videre i denne sag, men de er bedre end ingenting.

Til hr. Jørgen Tved vil jeg blot sige, at det undrer mig ikke, at hr. Jørgen Tved ikke har forstået, hvad demokrati er. Det ville jeg også have været overrasket over.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Hr. Jørgen Estrups indlæg giver mig lyst til at give ham et godt råd. Rådet er at lade være med på forhånd i praksis at afvise tilbud om at gå

ind i et konstruktivt arbejde om at løse et kompliceret problem med mange varme områder.

Jeg opfordrer Det Radikale Venstre til at respektere, at de forskellige partier har lidt forskellig indgangsvinkel til løsningen af problemet. Det hindrer os ikke i at nå til et resultat. Det virker, undskyld, lidt farisæisk at stille sig op sådan, at hvis men ikke lige præcis har den samme indgangsvinkel til det her, som Det Radikale Venstre har, så er man ikke god nok til at kunne deltage i et samarbejde, for så kan man ikke stole på, at man vil nå til et resultat.

Vi ønsker faktisk at nå til et resultat på det her område.

(Kort bemærkning).

Ejner Larsen (SF):

Jeg er nu sikker på, at hr. Jørgen Estrup godt forstod, hvad jeg mente, men han fik det drejet over til grønhandlere osv. Men jeg skal prøve at sige det én gang til og ganske langsomt, så jeg er sikker på, at hr. Jørgen Estrup forstår det.

Det, det drejer sig om, er, at man bliver ført bag lyset. Hvis jeg eksempelvis går ind til en tæppehandler og køber et gulvtæppe til 10.000 kr. og bagefter får at vide, at han er en stor bidragyder til Det Konservative Folkeparti, så kan det godt være, at jeg græmmer mig og siger: Dét skulle jeg ikke have handlet. Og så er det, jeg siger, at jeg er blevet ført bag lyset i uvidenhed, hvis vi skal helt til bunds i det og skal tale om, hvem der støtter hvem.

Derfor må det være sådan, hr. Jørgen Estrup, at man skiltes med, at man støtter Det Konservative Folkeparti, således at jeg kan gå hen til den næste forretning, og så er det da muligt, at jeg ikke kan få mig et gulvtæppe. Så må jeg undvære, hvis det er så principielt vigtigt for mig.

Men jeg må da have den frihed, hvis vi skal tale om det. Det er kun, hvis vi skal tale om det, for jeg er enig i, at fagforeninger i deres formålsparagraffer osv. godt må bestemme, hvem de vil støtte.

Men jeg synes, hr. Jørgen Estrup skylder en forklaring, og jeg vil ikke håbe, at han en gang til – for så må jeg herop igen – går op og snakker udenom med de dér røde eller grønne tomater. Men det drejer sig altså om dette her, og jeg synes, det er vigtigt for mange mennesker. Det kan være lige så vigtigt for andre mennesker som dette med bidrag fra fagforeninger til politiske partier.